

نقد پیام نوروزی اعلیحضرت

نوروز سال ۱۳۹۳ (۲۵۵۳)

امیرفیض- حقوقدان

در پی یافتن پیام نوروزی سال ۱۳۹۴ (۲۵۵۴) که تا به این لحظه های کوتاه که به سالگرد سال نو ۱۳۹۴ (۲۵۵۴) مانده است (کمتر از نه ساعت) هنوز در جایی منتشر نشده، به پیام نوروز سال گذشته (۱۳۹۳ - ۲۵۵۳) اعلیحضرت برخوردم؛ پیام سال گذشته اعلیحضرت در سطحی کاملاً متفاوت با پیام های نوروزی سابق ایشان منتشر شده است.

پیام مشتمل بر سه فصل است

فصل فنی که از آداب نوروز و هفت سین و شئون سنتی آن یاد کرده است.

فصل شاد باش آن که در واقع همه شهروندان کشورهای جهان را دربر گرفته است بطوری که پیام سعی کرده حتی نواحی در غرب چین که بارکند معرفی شده بی بهره نماند از ارمنستان - قزاقستان - ترکمنستان - آذربایجان - ترکیه - عراق - سوریه - هند - کشمیر - هرزنا و کلیک در شمال پاکستان (نفهمیدم چرا همه مردم پاکستان مشمول شاد باش نشده اند) - لبنان - امارات - بحرین - آلبانی - کسوو - اروپا - آفریقا گرفته تا مردم اسرائیل بمناسبت جشن پوریم شاد باش گفته شده است.

قسمت سوم تکلیف برای ایرانیان است که به دیدار خانواده های در رنج بروند، عیدی بدهند و امثال آنها.

در پیام مزبور یک اشاره سربسته ای هم برای خالی نبودن پیام دیده میشود که در عبارت زیر لفاف شده است.

<آنچه در این سال پیش روی داریم دستیابی به خواسته های مشترکمان در راه منافع ملی ایران میباشد>
درست شعار شیخ حسن روحانی بنمایندگی اصلاح طلبان.

واما نقد پیام

پیام ارسال منویات قلبی و ارادی افراد است نسبت به موضوعات.

پیام سیاسی افکار پیام دهنده است برای پیام گیران. پیام به خودی خود امواجی است که در فضای لایتناهی جهان میپیچد و هدر میرود ولی وقتی با مبانی معنوی و یا مادی پیوست شد آنوقت پیام میشود.

بزرگترین سلاح انسانی پیام است که چون سفینه ای پر قدرت اندیشه های پیام او را برای تسخیر جایگاه های آشنا فرود میآورد.

بنابراین رکن اصلی پرواز و سازگاری پیام، رکن آشنائی است که آن، یامادی است و یا معنوی و آن بدان معناست که پیام گیرنده در ارتباط با مسائل مادی و یا مسائل معنوی با پیام دهنده باشد و الا پیام در فضای لایتنهای آب میشود و مانند فریاد در کوه عمل میکند.

در پیام نوروزی اعلیحضرت جوهر معنوی و مادی متاسفانه وجود ندارد؛ گویا نویسنده پیام خواسته است تسلط بر جغرافیای خودش را بوسیله بیانیه اعلیحضرت بنمایش درآورد؛ و لاجرم از کشورها و مناطقی نام برده است که آشنای عموم نیست و بضاعت خاص جغرافیائی لازم است، حتی برای درست نام بردن از آنها (بنده هم چون با آن مناطق آشنائی کلی جغرافیائی نداشتم و همچنین نتوانستم درست بخوانم از اشاره به آن باز ایستادم).

رکن معتبر پیام آن است که معلوم باشد پیام دهنده کیست، چرا که دامنه پیام نمیتواند نسبت به کسانی که پیام دهنده را نمیشناسند توجه موثر داشته باشد و این عمل اگر در پیامهای تجاری معمول باشد در پیام های سیاسی قابل قبول مردم نیست.

پیام سال گذشته رضا پهلوی برای مردم یک قسمتی از کشور چین که در مغرب آن کشور قرارداد (به گفته پیام) یک کار فکاهی و نمایشی است.

بطور کلی ارتباط معنوی بین پیام گیرندگان، با پیام از طریق مقام سیاسی و یا مذهبی و یا ملی است. در پیام به مردم چین و اسرائیل و یا تبت کدام رکن معنوی لحاظ شده است؟ هیچیک.

در برخی از پیامهای سابق اعلیحضرت موقعیت پیام دهنده لااقل برای ایرانیان روشن بود چنانکه در پیامی از ایشان میخوانیم:

«هم میهنان عزیزم من پیامهای شمارا دریافت میکنم- من امروز در کنار شما مبارزه میکنم و فردا در میان شما به ایفای وظایف خود بعنوان یک پادشاه مشروطه خواهم پرداخت و صمیمانه معتقدم که حفظ موازین قانون اساسی و اصل حاکمیت ملی باید میزان حکومت باشد»

در این پیام اعلیحضرت کاملا معلوم است که پیام دهنده کیست و چه پیامی و برای چه کسانی دارد ولی در پیام نوروزی ۱۳۹۳=۲۵۵۳ همه ارکان یک پیام مفقود است و آنجا هم که اشاره به منافع ملی شده است شعار حکومت جمهوری اسلامی را تداعی میکند.

در مفهوم کلی پیام، واجد دو گویائی است یا پیام امید است و یا پیام یاس و این برداشت عمومی مردم از پیام است بدون آنکه به مفاهیم آن توجه کنند. انتقال پیام به دیگران در همین دو مسیر (امیدواری و یا یاس) جریان می افتد.

در کمال تاسف پیام نوروزی سال ۱۳۳۹=۲۵۵۳ اعلیحضرت مملو از یاس و ناامیدی و سپردن مبارزه و نجات ایران به تاریخ و زمان و هر چه پیش آید وابسته شده است.

پیام سال گذشته ۱۳۹۳ برابر با ۲۵۵۳ این است:

پیام شاهزاده رضا پهلوی به مناسبت نوروز ۱۳۹۳

Wednesday, March 19th, 2014

اول فروردین ماه ۱۳۹۳

نوروزتان خجسته و شاد و بهاری باد

فرارسیدن بهار، نوروز دل انگیز و این جشن شکوهمند ملی را به شما هم میهنان گرامیم و به همه ملت های جهان، شادباش می گویم .

یک ماه مانده به لحظه تحویل سال نو، از دانه های گندم و ماش «سبزه» برای سرسبزی سال نو می کاریم، خانه تکانی می کنیم، آلودگی ها، زشتی ها و بدی ها را به دور می ریزیم. آماده می شویم برای سالی دیگر و بهاری دیگر.

از گذشته ها می آموزیم تا برای سال آینده برنامه ریزی کنیم، به پیشواز بهار می رویم و به فرارسیدن سالی نو با هزاران آرزو و امید، برای آینده ای بهتر و روشن، خوش آمد، می گوییم.

«هفت» به چم هفت سُرُوش گرداننده ی جهان و هفت روز هفته، هفت اقلیم و هفت دریا، هفت طبقه آسمان و زمین و سیارات، هفت فرشته و « هفت » نماد عشق، مهر، روشنایی و نوزایی از طبیعت را بر پارچه های ترمه قدیمی خانه، هفت سین وار در کنار هم می چینیم. به احترام گذشته ها « سپند » دود می کنیم و برای فرزندان و عزیزانمان « شمع » روشن می کنیم ، باشد که نور و روشنایی بر تاریکی چیره گردد .

هنگام فرارسیدن سال نو، لحظه تحویل، مرز بین یک «پایان» و یک «آغاز»، گذر از سال گذشته و رسیدن سال نو، فالی بر «حافظ» می زنیم.

نوروز آیینی باستانی برای پیوند و تقویت همبستگی ملت ها در منطقه و جهان است.

بزرگداشت برآمدن خورشید در نخستین روز بهار را بر خُجندی و سمرقندی، بر بخارانی و هراتی، بر کابلی و بلخی، بر بدخشانی و سمنگانی و بر همه مردم افغانستان و تاجیکستان که با سیدی از سبزه، در مراسم «سمنو پزی گروهی» به پیشواز سال نو می روند، فرخنده باد، می گویم.

نوروز بر شهروندان ازبکستان، قزاقستان، قرقیزستان و ترکمنستان که در هنگام نوروز، در کنار سبزه نوروزی شهر های خود را آدین می بندند، خجسته باد.

نوروز بر ملت آذربایجان و ترکیه که در کنار سبزه نوروزی با نواختن پرسروصدای سُورنا و دُهل، همگان را از رسیدن بهار باخبر می کنند، شاد باد.

نوروز بر شهروندان کشور عراق و سوریه که این آیین باستانی را در کنار سبزه نوروزی با آتش و رقص های با شکوه برپا می کنند فرخنده باد.

نوروز بر پارسیان هند، بر مردم کشمیر، بر مردم هونزا و گلگیت در شمال پاکستان، بر مردم اُرومچی، کاشغر و یارکند در غرب چین و همچنین بر شهروندان، لبنان، امارات و بحرین شادباش می گویم.

نوروز بر مردم آلبانی و کُوسوو در اروپا و همچنین بر مردم زَنزبیر^۱ در آفریقا فرخنده باد.

جشن پُوریم (Purim)، بر ملت اسرائیل و همه یهودیان جهان که برای شکرگزاری از منشور «آزادی کورش و برگرداندن یهودیان به سرزمینشان» در ایام نوروزی برگزار می کنند، خجسته می گویم.

شادباشی ویژه خدمت هم میهنانم در سراسر جهان می گویم، که با مهاجرت اجباری و یا اختیاری در بیش از صد کشور جهان، جشن های ایرانی را برپا می کنند و فرهنگ ایرانی را هر جا که باشند زنده و جاودان پاسداری می کنند.

هم میهنانم،

آنچه که در سال آینده، پیش روی داریم، تلاش بیشتر برای دستیابی به خواست های مشترکمان در راستای منافع ملت ایران می باشد.

«به یاد داشته باشیم که نوروز است و لیکن بهار برای همه نیامده است»

به دیدار خانواده های عزیز از دست رفته برویم و شمع خانه هایشان را با حضورمان روشن کنیم. یاد دلیرانی که جان خود را سخاوتمندانه فدای حفظ تمامیت میهن، راه آزادی و سربلندی ملت ایران کردند، را «جاودانه پاسداری» کنیم.

بجای « رفتن و دیدن صحنه اعدام «جلوی اجرای قتل یک انسان» را بگیریم.

در این روزهای بهاری و نوروزی به دیدار خانواده های زندانیان سیاسی - عقیدتی برویم، با آنها در این روزهای نوروزی همراه باشیم و به یادشان در خانه هایمان شمع بر افروزیم.

۱ - مقصود نویسنده پیام «زننگبار» است شاید دلایل اینکه نام هارا از متن انگلیسی برداشته است معنی راستین زَنزبیر را نمی دانسته است. ح-ک

به دیدار آنها که در بستر بیماری هستند برویم و در کنار سفره نوروز در بیمارستان ها و مراکز نگهداری از افراد معلول، آنها را همراهی کنیم.

عیدی دادن به فرزندان بی خانمان و آواره در خیابان ها، تا مراکز نگهداری از کودکان بی سرپرست را فراموش نکنیم .

در آستانه این سال نو، به تمامی مبارزان آزادیخواه میهنمان درود می فرستم.

هر روزتان نوروز، نوروزتان پیروز

پاینده ایران

رضا پهلوی^۲